

[Jytte Andersen]

jeordninger blive en dyr historie for forældrene, fordi det er 35 pct. af samtlige udgifter, hvor det jo i normale institutioner er højst 35 pct. af driftsudgifterne.

Stillinger (SF):

Jeg vil godt lige kommentere ministerens svar.

Jeg er for så vidt meget stolt over ikke at blive regnet til dem, der bliver sagt tak til for støtte, for jeg synes, at det her lovforslag i hvert fald er alt for ugennemarbejdet.

Det var lige før det smuttede ud af ministeren, at ministeren aldrig nogen sinde har hørt ordet »privatisering« – i hvert fald ikke fra hendes mund. Det er rigtigt nok. Men jeg synes da nok, hvis vi skal være ærlige over for hinanden – det skal vi selvfølgelig, vi politikere – at »privatisering« er et af de ord, som den nuværende regering bruger allermost. Og ministeren er vel en del af den regering og dermed medansvarlig for de ord, der bliver brugt af denne regering.

Grunden til, at vi synes, det er et uhørt angreb imod daginstitutionsområdet, er i og for sig ikke, at vi vil forsvare daginstitutioner som sådanne – det vil vi gerne – men faktisk, at vi er bekymrede for de børn, der er i daginstitutionerne, og dermed også de børn, der kommer i puljeordningerne. Vi ønsker altså at varetage børnenes tarv, ikke nødvendigvis bare at se på pengepungen.

Et ganske elementært spørgsmål: Hvad nu, hvis den, der eventuelt lægger hus til i en sådan ordning, bliver langtidssyg? Skal vedkommende så stadig væk lægge hus til 10 børn, eventuelt passet af vikarer? Hvad sker der, hvis ens egne børn bliver syge? Har man så eget barns første sygedag og kan blive hjemme?

Skal de her puljeordninger og pasningstilbud konkurrere på pris og åbningstid med hinanden og med de øvrige daginstitutioner? Hvis man f.eks. har ansat en teenager eller nogle forældre til at hjælpe sig og dermed kan få prisen langt ned, kan man så konkurrere og sige: Nu gør vi da heldigvis det, og nu kan vi gøre det billigere end de rigtige institutioner?

Jeg synes, der er så utrolig mange uløste og ubesvarede spørgsmål i det her, at jeg håber – jeg er også sikker på det, efter at ministeren har været heroppe – at det ikke bliver vedtaget på denne side af sommerferien – forhåbentlig aldrig. Men i hvert fald får vi da et halvt år til at overbevise om, at det her forslag er elendig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et koordinerende organ for fødevarerforskning.
Af Bjørn Westh (S) m.fl.
(Fremsat 11/5 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Socialdemokratiets beslutningsforslag indeholder forslag til oprettelse af et organ til koordination af forsknings- og udviklingsindsatsen på fødevarerområdet med bl.a. en fælles ledelse og fælles økonomi.

Allerede i dag sker der en koordination og et samarbejde, men det kan naturligvis altid gøres bedre og mere effektivt. Jeg er derfor enig i, at der er behov for en bedre koordination af indsatsen.

I forbindelse med fastlæggelsen af den landbrugspolitiske strategi i 1987 påpegede en arbejdsgruppe under Landbrugsministeriet, at vores indsats var for lille, at den var for spredt, og at den var ukoordineret.

Endvidere har Industriministeriet i en netop offentliggjort rapport om dansk fødevarerindustri påpeget, at forskningsindsatsen i den danske fødevarerindustri er helt utilstrækkelig set i lyset af de kommende års internationale konkurrencesituation. Regeringen har senest været inde på dette spørgsmål i den erhvervspolitiske redegørelse.

Der er iværksat initiativer til at afhjælpe dette. Tilskudsordningen til produktudvikling i

[Landbrugsministeren]

forædling m.v. af jordbrugsprodukter med en udgiftsramme på 395 mio. kr. over 5 år og et levnedsmiddelforskningsprogram, hvortil der er afsat 40 mio. kr. over fire år, er de vigtigste.

Desuden gøres der meget for at fremme samarbejdet dels mellem virksomheder og forskningsinstitutionerne, dels indbyrdes mellem de enkelte forskningsinstitutter.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget siges det, at den samlede forsknings- og udviklingsindsats på fødevarerområdet i 1985 kun var på 173 mio. kr.; i 1987 er indsatsen vokset til ca. 220 mio. kr. Hertil kommer de tidligere nævnte ordninger.

Forsknings- og udviklingsindsatsen på fødevarerområdet er således stigende, men det er klart, at der kan gøres endnu mere. Det er baggrunden for, at vi i regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram, som vi udsendte i februar, har udvalgt fødevareteknologi som et område, hvor der skal iværksættes en ekstraordinær og samordnet indsats. Fødevareteknologi omfatter i den forbindelse både produktionsteknologien og produkterne. Indsatsen skal bidrage til, at dansk fødevarerindustri kan blive det såkaldte – og meget omtalte – lokomotiv for dansk eksport.

Jeg kan endvidere oplyse, at der i et samarbejde mellem seks ministerier er lavet et oplæg til en ekstraordinær samordnet indsats på fødevareteknologiområdet. Oplægget er netop ved at blive sendt til høring i råd og organisationer. Vi vil herefter indbyde en række erhvervsfolk og forskere til at stille konkrete forslag til, hvorledes indsatsen kan udformes. Vi har i oplægget lagt vægt på at se de højere uddannelser, forskningen, produktudviklingen og afsætningsmulighederne som en helhed for herigenem at sikre en optimal effekt af indsatsen.

Socialdemokratiets beslutningsforslag sigter mod oprettelse af et organ, som skal være en slags bestyrelse for fødevarerforskningen på en række forskellige institutioner. Jeg tror, at dette er en uhensigtsmæssig måde at sikre koordinationen på. De institutioner, vi taler om, spænder jo fra højere læreanstalter til private institutioner. Et organ, som skal have kompetence på tværs af institutionernes egne ledelser, vil have indbygget en lang række konflikter med institutionernes egne ledelser.

I bemærkningerne til forslaget lægges der vægt på, at der etableres netværk på tværs af in-

stitutionsgrænserne for at skabe effektive kommunikationslinjer. Netop etablering af netværk er et af de elementer, som indgår i oplægget til den ekstraordinære samordnede indsats på fødevarerområdet.

I forbindelse med udformningen af Landbrugsministeriets levnedsmiddelforskningsprogram er der lagt stor vægt på etableringen af et effektivt og smidigt samarbejde mellem de forskellige forskningsinstitutioner. Også på Industriministeriets område gøres der en betydelig indsats for at styrke samarbejdet i dansk fødevarerindustri.

Der lægges således stor vægt på at få udbygget samarbejdet på fødevarerområdet mest muligt for at skabe kreative forskningsmiljøer af en hensigtsmæssig størrelse på tværs af eksisterende institutions- og produktionsgrænser – til gavn for hele den danske fødevarerindustri.

Erling Christensen (S):

Jeg var glad for, at ministeren lagde vægt på det positive og det konstruktive i vores forslag, for det, vi foreslår her, er jo ikke ekstra udgifter. Derimod foreslår vi, at de penge, der allerede bruges, anvendes mere målrettet, mere effektivt – optimalt, som ministeren sagde – og til glæde for alle, der er interesserede i og involverede i, at dansk fødevarerindustri til stadighed er førende på områderne kvalitet, rigtig ernæring og hygiejne.

Vi foreslår, at der etableres et videns- og koordinationscenter, som alle kan trække på. Det betyder, at alle forskningsresultater skal være tilgængelige, og det kunne man f.eks. gøre på en database.

Det sidste par år har vi jo oplevet flere problemer på det bakteriologiske område, hvor danske levnedsmiddelprodukter på en uheldig måde har lavet overskrifter. Vi har oplevet at ryste for hele vores fødevarereksport til Østen på grund af uheldig eller tåbelig sammenblanding af forskellige produkter. Vi oplever på eksportmarkedet forskellige markedsføringer og stærk konkurrence mellem danske produkter.

I Socialdemokratiet mener vi, at sammenhold også på dette område gør dansk levnedsmiddelindustri meget stærkere, gør det muligt at forøge dansk landbrugseksport og understreger det, som landbrugsministeren jo også sagde, nemlig at landbrugets forædlingsindustri skal være lokomotivet for yderligere dansk eksport.

[Erling Christensen]

Så sent som i lørdags så jeg i Politiken, at Veterinær- og Landbohøjskolen og Danmarks Tekniske Højskole allerede har aftalt et program, som kan samordne en indsats, der understøtter produktionen af fødevarer af høj standard. Det er lige efter Socialdemokratiets synspunkter.

Jeg håber så, at de øvrige elleve institutioner, som vi nævner i bemærkningerne til vores forslag, meget hurtigt vil gå med i et sådant samarbejde. Vi ser nemlig helst, at vores forslag sker fyldest hurtigst muligt og selvfølgelig gerne i et frivilligt samarbejde. Men vi ser meget gerne, at de mange offentlige institutioner går foran og støtter sagen.

Rønholt (KF):

Tankerne bag Socialdemokratiets forslag om at oprette et koordinerende organ for fødevarerforskning er velmente. Der er ikke tvivl om, at fødevarerforskningen behøver en saltvandsindsprøjtning, men det er ikke et tungt og overordnet organ, der er brug for. Vi erkender problemet og er enige i intentionerne, men ikke i løsningen.

En samordning af fødevarerforskningen skal accepteres af alle de instanser, der arbejder inden for området. Det er vor overbevisning, at især en del private virksomheder ikke ønsker at være underlagt et organ som det foreslåede. Forskningen og udviklingen på området bør så vidt muligt foregå i virksomhederne og for private midler. Hvis forskningen er mangelfuld, fordi der i virksomhederne ikke er ressourcer nok, bør det offentlige hjælpe. Det sker allerede i kraft af de to produktudviklingslove, firkløverregeringen gennemførte i perioden 1986-1987. Men hjælpen skal gives, så brancherne får brede rammer at arbejde under og ikke snærende bånd, således som beslutningsforslaget lægger op til.

Koordineringen foregår allerede i privat regi, og det er det arbejde, der skal støttes. Virksomhederne ved bedst selv, hvordan forskningen samles, og bør kunne støttes i den videre udvikling. Bedre koordinering er ikke et lovgivningsanliggende, hvor detaljer fastlægges. Derimod skal en næsten usynlig hånd hjælpe på vej.

Vi må heller ikke glemme, at mange forskningsprojekter samtidig er søgt patenteret. Der er altså allerede her indbygget nogle helt legiti-

me forhold, der sætter grænser for en koordinering.

Det kan undre, at Socialdemokratiet fremsætter et forslag som dette i disse afbureaukratiseringstider. Resultatet af en gennemførelse vil være øget administration og mere bureaukrati, og det er dyrt for både den offentlige og den private sektor. Vi arbejder i regeringen intensivt for det modsatte, nemlig at afbureaukratisere og forenkle den offentlige administration.

Det Konservative Folkeparti ser gerne, at forskningen inden for fødevarerbranchen øges væsentligt og samordnes bedre, men det skal ske på en smidig måde og på virksomhedernes præmisser. Vi kan derfor ikke stemme for forslaget. Jeg vil gerne gentage, at vi er meget enige i målene, men hvad der måske i denne forbindelse er mere relevant: Vi er tilsvarende lige så uenige i midlerne.

Inger Harms (SF):

Vi er helt enige med Socialdemokratiet i, at vi mangler en større koordinering på fødevarerforskningsområdet. Vi har mange forskningsinstitutioner, der beskæftiger sig med fødevarerforskning, men man har stærkt på fornemmelser, at der mangler koordinering på området.

Et organ som her foreslået af Socialdemokratiet må vi imidlertid afvise. Det vil efter vores mening være alt for centralistisk og bureaukratisk i sin opbygning at samle det hele under én fælles ledelse med et forpligtende samarbejde og fælles økonomi, også selv om det ikke er forslagsstillernes hensigt at samle det under ét tag.

Vi finder forslaget idé om at udbygge samarbejdsprojekter for at stimulere til samarbejde og til centerdannelse god; måske ville det også være relevant, at helt små institutioner nedlægges og opluges af større.

Det siges om den danske fødevarerforskning, at den er beskeden, at den er spredt, at den er ukoordineret, og at den er procesorienteret. Dette vil selvfølgelig betyde, at dansk landbrug og dansk levnedsmiddelindustri kan blive henvist til rollen som rå- eller standardvareleverandører uden adgang til de kunde grupper, der er villige til at betale en højere pris for højt forædlede fødevarer, til skade for såvel indkomsten i landbruget som betalingsbalancen og beskæftigelsen.

[Inger Harms]

Dette må naturligvis ikke ske, og derfor er SF også interesseret i at høre, hvad regeringen har tænkt sig at gøre. Jeg kan forstå på ministeren, at han er i gang med visse initiativer på området, og så må vi jo se, hvad de fører til.

De lande, vi normalt konkurrerer med på eksportmarkedet, har forøget indsatsen på fødevarerforskningsområdet, og dette er naturligvis utilfredsstillende set fra dansk side.

I en rapport fra 1986 fra en arbejdsgruppe, der var nedsat til fremme af offentlig fødevarerforskning, hedder det, at den offentlige forskning udføres spredt på en lang række institutioner uden synlig koordinering. Omfanget var i 1985 ca. 80 mio. kr. Af forskningen foregår 37 pct. under Landbrugsministeriet, 31 pct. under Undervisningsministeriet og de resterende 32 pct. under andre ministerier eller amts- og primærkommuner. Det hedder endvidere, at uden for offentligt regi foregår langt den overvejende indsats inden for tobaks-, øl-, spiritus- og sukkervareområdet.

Det er helt åbenbart, at forskningsinstitutionerne selv må indtage en meget mere aktiv rolle både med hensyn til formidling af resultater af gennemført forskning og i forbindelse med identificering af forskningsområder. Det er også helt klart, at uddannelsen har haft utilstrækkelige midler.

Arbejdsgruppen fastslår i sine konklusioner, at der er brug for øget samarbejde og koordinering, og at Landbrugets Samråd for Forskning og Forsøg skulle formulere en handlingsplan. Det har vi ikke hørt noget til, og denne rapport var fra 1986. Men når der eksisterer et sådant samråd, ville det vel netop være formålstjenligt, at det står for opbygningen af et netværk på fødevarerforskningens område; et sådant er jo igangsat på andre forskningsområder.

Ellers er vi meget positive over for tanken om at arbejde videre med, hvorledes vi kan gøre noget ved de problemer, som forslaget her peger på – selvfølgelig uden at det alene skal blive til et industrilokomotiv; det må naturligvis også dreje sig om den folkelige sundhed.

Mejdahl (V):

Må jeg indledningsvis erklære mig enig med hr. Erling Christensen i det uheldige i de avisoverskrifter, vi har oplevet på det sidste, men samtidig slå til lyd for, at vi nu ikke forledes til at tro, at forskning løser alle problemerne.

Socialdemokratiet lægger med dette beslutningsforslag op til en bedre koordinering af fødevarerforskningen, og ud fra teorien om, at alt kan gøres bedre, kan kræfterne og ressourcerne på dette særdeles vigtige område sikkert også udnyttes bedre. Det tror jeg såmænd også.

Gennem undervisnings- og forskningsministerens forskningspolitiske redegørelse til Folketinget fra december 1988, som blev debatteret her i salen den 18. januar i år, gik det som en rød tråd, at forskningsressourcerne skal udnyttes optimalt. Og i industriministerens erhvervspolitiske redegørelse fra marts 1989, som blev debatteret her den 18. april, blev fødevarerforskningen nævnt specielt. Det er altså ikke en ny opfindelse, Socialdemokratiet har gjort med dette beslutningsforslag. Sådan har jeg nu heller ikke opfattet det.

Jeg nævner disse to redegørelser for at repetere, at problemstillingen er kendt. At vi også i Venstre har stor interesse i, at vor fødevarerforskning og fødevarerudvikling er up to date, er en selvfølge. Fødevarerindustrien beskæftiger vel ca. 80.000 medarbejdere eller ca. en femtedel af samtlige ansatte i industrien, fødevarerindustrien repræsenterer en årlig produktionsværdi på ca. 95 mia. kr. eller omkring 30 pct. af den samlede industriproduktion, og fødevarerindustrien eksporterer for ca. 45 mia. kr. årligt eller ca. 30 pct. af den samlede industrieksport. Tallene viser, at den samlede fødevarersektor er Danmarks ubestridt vigtigste erhverv.

Jeg kan se af beslutningsforslagets bemærkninger, at det især sigter på den anvendelsesorienterede forskning, og forslagsstillerne er da også så omkostningsbevidste, at de ikke også foreslår en helt ny bygningsmæssig institution, men søger opgaven løst ved koordinering af eksisterende institutioner. Så langt, så godt.

I Venstre vil vi gerne være med til at gøre fødevarerindustrien til et lokomotiv for dansk eksport – det er den vel allerede – men vi tror, at vi skal satse meget bredere og på en anden måde, end beslutningsforslaget lægger op til. Vi skal også undgå de konfliktsituationer, som kan opstå efter den skitserede model. Ud over forskningen må vi lægge vægt på produktudvikling og afsætningsmuligheder, og som jeg i hvert fald opfattede det, er det helt i tråd med det, som ministeren oplyste var indeholdt i det oplæg, som landbrugsministeren jo allerede har sendt til høring i råd og organisationer.

[Mejdahl]

Jeg vil afsluttende pointere, at vi i Venstre lægger afgørende vægt på, at vi satser kraftigt på vor fødevareproduktion, fødevareindustri og fødevareeksport. Vi skulle gerne kunne erobre markedsandele på fødevaremarkedet, og selv om vi får vort alt for høje omkostningsniveau bragt ned, er der fortsat behov for at forske og udvikle.

Vi vil gerne være med til at udnytte både private og offentlige forskningsressourcer optimalt, men vi giver ikke ubetinget tilslutning til Socialdemokratiets model.

Mogens Elvensø (FP):

Folketinget har lige vedtaget en lov om oprettelse af Forskningspolitisk Råd. Ideen var at samle forskning her. Forskningen er overalt på finansloven opført på utallige konti, og det er gjort totalt uoverskueligt. Inden for fødevareforskningen er der lige så stor uoverskuelighed med hensyn til bevillinger til forskning som i de andre forskningsgrene.

Landbrugsministeriet udsendte, som landbrugsministeren nævnte, i juli 1987 et landbrugspolitisk strategioplæg fra en arbejdsgruppe, og heri er en række undersøgelser af fødevareforskning, ernæringsforskning og erhvervs-mæssig anvendelse nævnt. Forskningen er her delt i privat forskning og offentlig forskning, og jeg kan følge en række af de konklusioner, der er nævnt i denne rapport. F.eks. står der på side 17 i strategioplægget:

- » - at virksomhederne satser flere penge på produktudvikling,
- at virksomhederne selv står for den endelige produktudvikling, mens særlige forskningsinstitutter finansieret af virksomhederne, af afgifter eller af det offentlige står for det grundlæggende arbejde,
- og at det offentlige koordinerer eller skaber fælles indgange til videncentre, der kan hjælpe virksomhederne med produktudvikling samt øge forskningsindsatsen.«

Under Landbrugsministeriet udgjorde offentlig forskning og udvikling ca. 250 mio. kr. Nu skal man jo lede mange steder efter, hvad det er for forskning, men hvis man tager, hvad der står i oplægget, kan man lægge nogle tal sammen. Bl.a. står der forarbejdning af jordbrugsprodukter - det nævnte landbrugsministeren - til 395 mio. kr., men der var også andre ting: levnedsmidler, bioteknik og EF-forskning

til 200 mio. kr. I alt ca. 700 mio. kr. Der står, at fortrolighedskrav medfører, at penge til privat forskning ikke kan oplyses.

Regeringens mål er, at forsknings- og udviklingsatsen skal nå op på 2 pct. af bruttonationalproduktet ifølge regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram, der er udsendt i februar 1989. Fremskridtspartiet mener, at det er et unaturligt mål. Vi skal have forskning efter behov og ikke efter et tilfældigt bruttonationalprodukt. Og hvem siger, at det skal være konstant hvert år?

Det er godt, at denne uoverskuelige forskning nu kommer under lup. Det er godt, at vi kan få en samlet oversigt over forskningen, men jeg tror slet ikke på, at det skal havne i en overordnet, koordinerende fødevareforskningsinstitution, således som beslutningsforslag nr. B 82 lægger op til.

Fremskridtspartiet mener, at en nøje undersøgelse af hele vor forskning bør foretages i forskningsrådene og i Forskningspolitisk Råd og ikke i Landbrugsministeriet, så jeg vil anbefale, at forslaget eventuelt udvalgsbehandles i Udvalget angående Videnskabelig Forskning. Fremskridtspartiet ønsker en undersøgelse, hvor vi får en samlet oversigt over bevillingerne til forskningen, men jeg tror slet ikke på et slutresultat som det, Socialdemokratiet ønsker. Det ender nemlig i bureaukrati og i papirusseri. Forskerne skal forske.

Larsen-Ledet (RV):

Det socialdemokratiske forslag vil nok give anledning til, at vi får en slags forskningsstatus. Bl.a. kan det give anledning til, at der bliver stillet en lang række spørgsmål til ministeren, som kan være med til at belyse forskningssituationen i dens helhed, og det er da i hvert fald værdifuldt.

Vi har brug for at få situationen beskrevet, og en undersøgelse kan være med til at afdække eventuelle mangler, også for så vidt angår samarbejdsomfang eller eventuel mangel på samarbejde. Men det er min opfattelse, at regeringen - og det er også nævnt af de tidligere ordførere - er opmærksom på problematikken, og at der fra regeringens side lægges stor vægt på at udvide forskningsindsatsen inden for fødevareområdet.

Hvad angår det konkrete forslag, kunne jeg godt forestille mig, at det kunne give anledning

[Larsen-Ledet]

til nogle problemer for forskellige firmaer, som ville være betænkelige ved at gå ind for en fælles anvendelsesorienteret forskning, fordi man derved kunne give konkurrerende firmaer viden om en væsentlig del af grundlaget eller udgangspunktet for nye produkter.

Det er helt i orden at finde ud af, om der er overlapninger i den nuværende forskningsstruktur, men vi har ikke fra radikal side umiddelbart sympati for, at der skal oprettes et centralt organ, som ifølge hr. Bjørn Westh skal beskæftige sig med at styre de hovedområder, der er foreslået, og som omfatter fisk, kød, vegetabiliske produkter, procesteknik, mikrobiologi, kemi, smag, ernæring, forbrugerholdninger og markedskrav. Det er en ordentlig mundfuld.

Jeg har også svært ved at forstå, at hr. Bjørn Westh kalder det en decentral løsning. Jeg synes ikke, det er beskrevet på en sådan måde i forslaget, at det efterlader det indtryk, idet man forestiller sig, at alle disse områder skal underkastes et forpligtende samarbejde, en fælles ledelse og fælles økonomi.

Vi har med andre ord i Det Radikale Venstre ikke større sympati for det socialdemokratiske forslag. Vi er derimod med på at analysere, om der er overlapninger i forskningen, som kan undgås, og det er også vores opfattelse, at en øget forskning kan bidrage til, at dansk landbrug igen kan erobre sin førerstilling.

Glønborg (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi gerne prøve at forholde os positivt til tanken om at effektivisere fødevarerforskningen i Danmark. Men vi vil også gerne udtrykke skepsis over for en institution, som kan komme til at virke som en ekstra bureaukratisk og fordyrende post på hele vores samlede forskningsbudget. Der er i dag fra andre ordføreres og fra ministerens side blevet peget på en række problemer, som ville være forbundet med en sådan institution, så vores melding er, at vi godt vil se på den, men at vi på forhånd er noget skeptiske.

Bjørn Westh (S):

Jeg skal gøre det kort denne sene eftermiddag. Hr. Larsen-Ledet talte om, at det var en ordentlig mundfuld. Jeg håber, det ender med at blive en god mundfuld – i hvert fald de produkter, vi får ud af det.

Forslaget skal ses som et forsøg på at sætte lidt skub i debatten om at få koordineret fødevarerforskningen bedre. Det er måske ikke de vises sten, der er fundet, men det er i hvert fald et forsøg på at få lidt mere ud af det, så vi kan få mere skub i forskningen, så vi kan få mere »gang i 90'erne«, som det hedder hos os i øjeblikket. Landbrugsministeren sagde jo også, at han mente, at forskningsindsatsen var for lille og for ukoordineret, og det er det, der er udgangspunktet for vore betragtninger.

Vi har derudover bl.a. haft det udgangspunkt, at vi gerne ville se lidt mere på de sammensatte produkter. Hvordan skal en dejbund egentlig laves, for at man kan lave en færdigvareret med fisk på dejbund? Hvordan fungerer det enzymatisk? Det tror jeg at der er mange virksomheder der har behov for at have en viden om, som de måske ikke alle sammen har, og de kunne derfor have gavn af at have et sted, hvor de kunne henvende sig.

Så tror jeg også, vi ville have glæde af, at ikke alle lavede det samme. Det er baggrunden for forslaget om det anvendelsesorienterede, så både store og små virksomheder kunne henvende sig uden at afsløre deres forretningshemmeligheder eller produkthemmeligheder, men f.eks. kunne få at vide: Hvordan fungerer det enzymatisk, hvis vi gør sådan og sådan?

Jeg er meget tilfreds med, at landbrugsministeren viste sig åben over for det og også pegede på nogle problemer. Om det lige skal være på den måde, er ikke det afgørende for os. Vi har fundet, at det ville være forkert at foreslå en ny stor, samlet institution, for det er der ikke økonomi til. Derfor har vi spurgt: Hvordan kan vi prøve på en fornuftig måde at få det, der er i dag, til at samarbejde lidt bedre, så vi også kunne få lidt mere ud af de midler, vi eventuelt kunne give forskningen senere hen? For jeg tror på, at levnedsmiddelforskningen skal være med til at gøre fødevarerindustrien til et lokomotiv i Danmark.

Tak til stort set alle ordførerne for en pæn modtagelse!

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Nu har jeg fået at vide, at forslaget bliver henvist til Landbrugsudvalget. I mit oplæg lagde jeg op til, at det skulle i Forskningsudvalget. Det skyldes jo, at OECD anbefalede, at man så

[Mogens Elvensø]

vidt muligt skulle samle al forskning ét sted. Det var jo også undervisningsministerens hensigt, da Forskningspolitisk Råd blev oprettet.

Jeg vil ikke forlange afstemning om, hvorvidt det skal det ene eller det andet sted hen, men jeg ville da gerne have, at ordførerne for de forskellige partier kom med en oplysning om, hvor de ønskede det hen. Jeg mener selv, at det ville være mest hensigtsmæssigt at henvise det til Forskningsudvalget, men jeg vil meget gerne have en sådan oplysning fra partierne, så vi kan bedømme, hvordan det ser ud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg forstod, at hr. Mogens Elvensø ikke ville fremsætte noget direkte forslag om henvisning til et andet udvalg end det, sekretærerne for de forskellige grupper har indstillet. Derfor må jeg følge dette og foreslå, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Landbrugs- og Fiske-riudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af Folketinget *Erhard Jakobsen* (CD), der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 30. maj 1989 atter kan give møde i Tinget. Stedfortræderens, *Addi Andersens*, hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (17/5 89):

Udtræder: Bollmann (CD)

Nyt medl.: Lis Noer Holmberg (CD)

Arbejdsmarkedsudvalget (24/5 89):

Udtræder: Nyrup Rasmussen (S)

Ny stedf.: Taanquist (S)

Det Enerkipolitiske Udvalg (26/5 89):

Udtræder: Riishøj (SF)

Nyt medl.: Ebba Strange (SF)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 30. maj 1989 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående Folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.01